

KUNST
CHARLOTTENBURG

*New Red Order Presents:
One if by Land, Two if by Sea
23 Mar – 7 Aug 2022*

Asinnajaq, Hanan Benammar & Uyarakq, Minik Bidstrup,
Sean Connelly, Carola Grahn, Julie Edel Hardenberg,
Inuk Silis Høeg & Asmund Havsteen-Mikkelsen, Fox Maxy,
Joar Nango, New Red Order, Laura Ortman, Solvognen,
Krista Belle Stewart, Tanya Tagaq, Tarrak, Uvagut TV

Introduktion

Kunsthall Charlottenborg har inviteret New Red Order til at kuratere en international gruppeudstilling. Resultatet er *New Red Order Presents: One if by Land, Two if by Sea*, som viser værker af såvel yngre som etablerede kunstnere fra både oprindelige og "ikke-indfødte" folkeslag lige fra Sápmi til Hawaii.

New Red Order er en usædvanlig institution; en slags åben, hemmelig forening med en skiftende og voksende medlemsskare inklusive de tre hovedkræfter Adam Khalil, Zack Khalil og Jackson Polys. På skarp og humoristisk vis konfronterer de koloniale strukturer for derved at promovere fremtidsscenerier for oprindelige folk.

Udstillingen omfatter film, skulptur, performance, installationer, musikvideoer, fotografi og live-TV skabt af kunstnere, der tager til genmæle mod dominerende forståelser af historien, som man gennem tiden har forventet, at også de oprindelige folkeslag skulle tage til sig. Kunstnerne dykker ned i nutidige problemstillinger omkring jordrettigheder, offentlige monumenter, nationalisme, tværkulturelle relationer, uafhængighed og hvordan oprindelige folks historie kan holdes levende i dag.

New Red Order Presents: One if by Land, Two if by Sea beskæftiger sig med forskellige forestillinger om sted og tilhørsforhold, samtidig med at den bryder med gængse tidsmæssige og geografiske betingelser. Undervejs holder udstillingen på nuanceret vis fast i den specifikke danske koloniale kontekst. I krydsfeltet opstår et rum, der kan afføde nye tilgange til 'dekolonisering' og fremme andre, mere meningsgivende og intuitive udtryk.

Bliv en del af New Red Order i dag!

Introduction

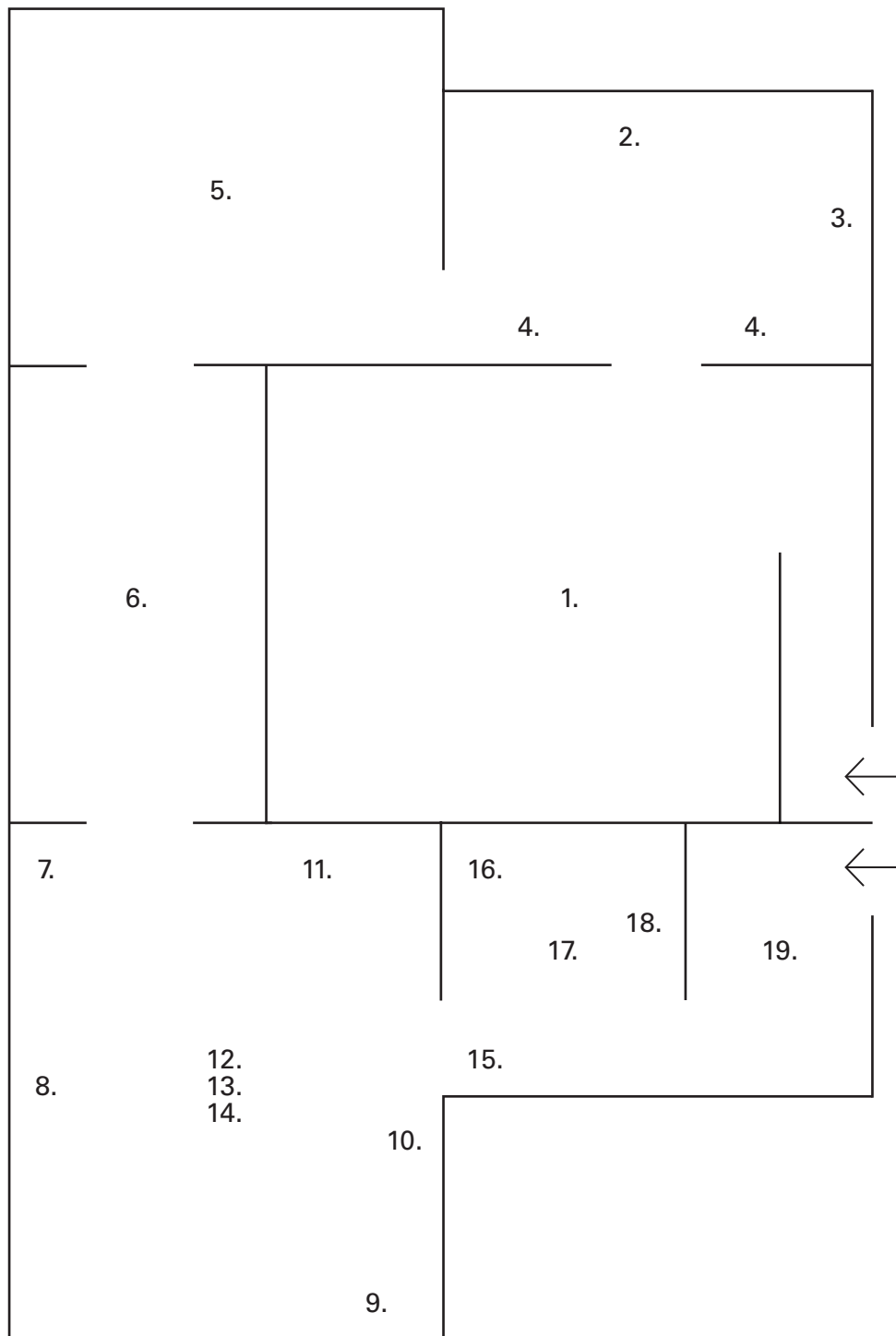
Kunsthall Charlottenborg has invited New Red Order to curate an international group exhibition, *New Red Order Presents: One if by Land, Two if by Sea* which features the work of emerging and established visual Indigenous and non-Indigenous artists from Sápmi to Hawai'i.

New Red Order is an unusual institution: a public secret society of rotating and expanding membership, including core contributors Adam Khalil, Zack Khalil, and Jackson Polys, who confront colonial structures with incisive humour to promote Indigenous futures.

The exhibition includes films, sculpture, performance, installations, music videos, photography and live tv, from artists who speak back to monolithic understandings of history that many Indigenous people have been asked to internalize. The artists unpack contemporary concerns surrounding land rights, public monuments, nationalism, intercultural relations, independence and survivance.

New Red Order Presents: One if by Land, Two if by Sea explores ideas around place and belonging and seeks to bend and break temporal and geographical conditions, all the while maintaining a nuanced specificity to the Danish colonial context. The space between these shared specificities creates a territory that could spawn new approaches to 'decolonial' work and possibly foster other more meaningful and intuitive formulations.

Join the New Red Order today!

1. New Red Order

New Red Orders videoinstallation undersøger forskellige former for higen efter det monumentale og dets ophævelse. Her undersøges forestillinger om at fjerne monumenter gennem et billedformat, hvor de forvandles til metastaserende kød via ritualiseret fotogrammetri og digital manipulation af det indsamlede billedmateriale. Derved afspejler værket på konkret vis den magtanvendelse, som bosætterkolonialismens propaganda er udtryk for. Her behandles ikoniske monumenter såsom rytterstatuen af Theodore Roosevelt og *End of the Trail*, der begge er skabt af den amerikanske billedhugger James Earle Fraser. Fraser forestillede sig, at *End of the Trail* skulle stå på en klippe med udsigt over Stillehavet, således at værket i allegorisk forstand skubber de oprindelige folk ud over kontinentets vestlige kant. Som et spejlbillede af Frihedsgudinden ville monumentet dermed stå som en direkte manifestation af landets og dets folks skæbne. Værket handler ikke blot om simpel ikonoklasme: New Red Order er dykket ned i Frasers arkiver for at undersøge de tanker og forestillinger om oprindelige folk, der var med til at motivere kunstneren.

New Red Order's immersive video installation examines desires for monumentality and its dissolution, pursuing fantasies of removal by morphing monuments into metastasizing flesh via ritualized photogrammetric capture and virtual manipulation. The work literalizes the violence of settler colonial propaganda and features iconic monuments such as the *Equestrian Statue of Theodore Roosevelt*, and *End of the Trail*, both created by American sculptor James Earle Fraser. Fraser envisioned *End of the Trail* upon a cliff overlooking the Pacific, allegorically pushing Indigenous Peoples off the continent's western edge—a mirror image of the Statue of

Liberty—literally manifesting manifest destiny. Mining Fraser's archive, New Red Order goes beyond simple iconoclasm to probe deeper, investigating desires for indigeneity that motivated the artist.

2. New Red Order

Progenerator er en ikke-lineær tidslinje udført i stil med dem, der ses i bosætterkolonialistiske kulturhistoriske museer. Tidslinjen begynder ved GSD 1 (der markerer begyndelsen på historisk tid; år 1492 i den gængse kalender) og følger herefter New Red Orders oprindelse via fremkomsten af et andet hemmeligt broderskab, Improved Order of Red Men (IORM), der stadig findes i dag. IORM blev grundlagt i 1834 (342 GSD) i Baltimore, Maryland, af og til fordel udelukkende for hvide mænd. Broderskabets ritualer og rekvisitter afspejler tidens antagelser om den oprindelige befolknings skikke. IORM kan spore sin oprindelse og praksis tilbage til The Boston Tea Party: inden Sons of Liberty kastede kasser med engelsk te i havnen i Boston, klædte de sig ud som medlemmer af Mohawkstammen. Blandt de fremtrædende medlemmer finder man mange tidligere amerikanske præsidenter, herunder Theodore Roosevelt og Franklin D. Roosevelt.

Progenerator is a non-linear timeline, in the style of a regional settler-colonial history museum, which begins at GSD 1 (the dawn of history in 1492) and goes on to trace New Red Order's origins and emergence from another still-operating secret society, the Improved Order of Red Men (IORM). Founded in 1834 (342 GSD) in Baltimore, Maryland, IORM was formed by and for the exclusive benefit of white men, and its rituals and regalia are modelled after those assumed by men of the era to be used by Native Americans. The IORM traces its lineage and practices to the Boston Tea Party when the Sons of Liberty, before dumping chests of English tea into the Boston Harbor, took it upon

themselves to dress as Mohawks. Notable members include many former U.S. Presidents including Theodore Roosevelt and Franklin D. Roosevelt.

3. Inuk Silis Høegh & Asmund Havsteen-Mikkelsen

Inuk Silis Høegh og Asmund Havsteen-Mikkelsens fælles projekt *Melting Barricades* fandt sted i Nuuk og København i 2004, året hvor Grønlands Hjemmestyre havde 25-års jubilæum. Under dække af at ville etablere en grønlandsk hær rejste kunstprojektet spørgsmålet om, hvilke værdier Grønland skal beskytte – men også bidrage til – i en globaliseret verden. Værket omfattede flere offentlige performances af militært tilsnit, propagandamateriale, udstillinger, film og sågar en tegnekonkurrence blandt grønlandske børn. Blandt de militære indslag kan nævnes en hvervekampagne i Nuuk, og til åbningen kørte kunstnerne rundt i København i en pansret mandskabsvogn og annoncerede Grønlands fredelige invasion af Danmark ved en sejrstale på Nordatlantens Brygge.

Inuk Silis Høegh and Asmund Havsteen-Mikkelsen's joint project *Melting Barricades* took place in Nuuk and Copenhagen in 2004, the year of the 25th Anniversary of Greenlandic Home Rule. Under the disguise of establishing a Greenlandic Army, the project raised the question of which values Greenland should protect – but also contribute to – in a globalised world. It consisted of several public military performances, propaganda material, exhibitions, film and even a drawing competition among Greenlandic children. The military performances included a drafting campaign in Nuuk, the driving of an armoured vehicle around Copenhagen announcing the peaceful invasion of Denmark, and a victory speech at Nordatlantens Brygge.

4. Solvognen

Den danske teatergruppe Solvognen er kendt for deres stort anlagte aktivistiske aktioner og gadeteaterforestillinger, der blev opført i perioden 1972-83. *Wounded Knee* i 1973 og *Rebild-aktionen* i 1976 er to eksempler på solidaritetserklæringer, der blev udtrykt i form af spektakulære happenings. Den førstnævnte fandt sted i Københavns gader samtidig med, at en amerikansk protestbevægelse havde besat Wounded Knee i South Dakota. Solvognen valgte at fortolke, genopføre og mindes Wounded Knee-massakren i 1890 som gadeteater, hvor de 'legede indianere'. En tilsvarende tvetydig, mimetisk tilegnelse af 'indianeren' som figur ses også tre år senere i gruppens aktion ved den årlige 4. juli-fejring i Rebild Bakker i det nordlige Jylland, hvor man i 1976 markerede 200-året for USA's uafhængighed. For øjnene af et publikum på 30.000 og millioner af seere i USA, der så begivenheden transmitteret på direkte TV, stormede hundredvis af deltagere udklædt som oprindelige amerikanere, afrikanere og inuitter festlighederne for at afbryde det, som Solvognen anså for at være en ukritisk fejring af USA.

The Danish theatre group Solvognen is well known for their ambitious activist performances from 1972 to 1983. *Wounded Knee* in 1973 and *The Rebuild Action* in 1976 are two happenings that functioned as a declaration of solidarity via spectacle. The former took place in the streets of Copenhagen simultaneously to the Wounded Knee Occupation in South Dakota. Solvognen chose to interpret, reenact, and commemorate the 1890 Wounded Knee massacre as street theater by 'playing Indian'. The ambiguity of this mimetic appropriation of the 'Indian' continues in their intervention into the yearly 4th of July celebrations in the Rebild hills in northern Jutland which in 1976 honoured the 200th anniversary of US independence. Witnessed by a

30,000 strong audience and transmitted live to millions of viewers in the US, the performance involved hundreds of participants taking the festivities by storm, dressed up as Native Americans, Africans and Inuit to interrupt what Solvognen thought to be an uncritical celebration of the USA.

5. Krista Belle Stewart

Krista Belle Stewart, der tilhører Syilx-folket, bygger her videre på sit igangværende projekt *Truth to Material*, hvor det gængse antropologiske blik vendes om: her registreres, dokumenteres og udstilles kunstnerens interaktioner med europæiske 'Indianer'-grupper – en slags rollespilsgupper, der har eksisteret i mange år. Ud fra en intention om at hylde de oprindelige folk i Nordamerika, mødes man i disse grupper for at klæde sig ud som dem og udføre rollespil, der oprigtigt sigter efter at genskabe disse folkeslags skikke. I de museumsagtige vitriner udstilles *The Gift* – et indgraveret sølvarmbånd og en omhyggeligt tilvirket hjorteskindskjole håndlavet og givet til Stewart af en ven fra 'Indianer'-gruppen i forbindelse med deres første møder i Tyskland. For at kunne betragte disse genstande og videoen *Nine ∞*, der på diskret vis registrerer gruppens aktiviteter, må den besøgende træde på en række store fotografier på gulvet. Billederne viser eksempler på sådanne problematiske hyldester og fordrer en aktiv genforhandling med disse praksisser, deres vedholdende tilstedeværelse og deres mulige forsvinden over tid.

Krista Belle Stewart, a citizen of the Syilx Nation, extends the ongoing body of work *Truth to Material*, inverting anthropology through capturing, documenting, and presenting traces of her interactions with European "Indianer" groups, who, in a longstanding tradition hoping to honour Indigenous people of North America, dress as "Indigenous people," perform

role play, earnestly aiming to recreate and re-enact their customs. Encased in museological vitrines, on display are an engraved silver arm band and an intricately constructed deerskin dress, *The Gift*, handmade for Stewart by an Indianer friend during her early encounters with the group in Germany. To view these objects, along with *Nine ∞*, a video that discreetly captures their performances, visitors must step on the ground of large photos that depict instances of questionable homage, requiring an active negotiation with the persistence and perhaps eventual disappearances of those practices.

6. Fox Maxy

Med kortfilmen *Maat* har Fox Maxy (Kumeyaay og Payómkawichum) skabt en medrivende og insisterende filmcollage, der udforsker spørgsmålet: 'hvad vil det sige at komme fra et sted?' Maxy udvikler her et nyt, rått sprog, der bygger på kunstnerens eget arkiv af film, videoer optaget på telefoner og med flere kameraer på tværs af forskellige oprindelige folks territorier i Nordamerika, optagelser af computerspil og forskellige typer af webmateriale, der her genbruges på nye måder. Filmen, der kombinerer et post-digitalt udtryk med en aktivistisk, anti-kolonial inderlighed, opfordrer os til at dykke ned i de mange historiske lag, der kan findes overalt, hvor nybyggerkolonialismen har påført landet smerte. Dermed står værket som et modigt portræt af de problemstillinger, som oprindelige folk kæmper med i dag – ikke mindst hvad angår spørgsmål om sted og tilhørsforhold.

With the short film *Maat*, Fox Maxy (Kumeyaay and Payómkawichum) has created an intoxicating and urgent film collage which explores the question, "what does it mean to come from somewhere?" Maxy develops a new and visceral film language from a self-archive of films, videos from the phone

and multiple cameras across Indigenous territories of North America, computer game screen recordings, and an array of repurposed web materials. Combining a post-digital sensibility with an activist, anticolonial fervour, the film challenges us to confront multi-layered histories within territories scarred by settler colonialism, constructing a bold and brave portrait of contemporary Indigenous concerns around place and belonging.

7. Joar Nango

‘Det handler om overlevelse og opfindelser’. ‘Det er et modsvar på den levede, faktiske virkelighed’. ‘Robusthed handler om opfindsomhed’. Joar Nangos tavse, men rytmiske video *The Indigenuity Manifesto* som en billed- og tekstanimationsfilm, der er inspireret af *The Indigenuity Project*, som Nango og kunstneren Silje Figenschou Thoresen påbegyndte i 2010. ‘Indigenuity’ er et ordspil, der kombinerer ordet ‘ingenuity’ – altså ‘opfindsomhed’ – med ‘indigeneity’, et begreb, der dækker over mange forhold angående oprindelige folk, deres vilkår og identitet. Hermed anskues hele begrebet om ‘bricolage’ – at bruge det forhåndenværende – gennem et dekolonialt filter. Nango politiserer det potentiale, der findes i de kreative, improviserede gør-det-selv-løsninger, man kan støde på i hans egen hjemegn i Sápmi. Han peger på den finfølelse og lydhørhed, der i alle disse sammenhænge er nødvendig for at kunne skubbe til grænserne mellem ‘brug’ og ‘ressourcer’.

“It’s about survival and inventions.” “It’s a response to lived reality.” “Resilience is resourcefulness.” Joar Nango’s silent but rhythmic video *The Indigenuity Manifesto* is an image and text animation related to *The Indigenuity Project* begun by Nango and artist Silje Figenschou Thoresen in 2010. ‘Indigenuity,’ a wordplay that combines ‘ingenuity’ with ‘indigeneity,’ pushes the idea of “bricolage” through

a decolonial lens. Nango politicizes the potential of creative, improvisatory problem solving DIY practices found in his home territories in Sápmi, pointing toward the necessary responsiveness to each context, in order to shift divisions between “use” and “resources.”

8. Asinnajaq

‘Med inspiration fra Fluxus-bevægelsen fra 1960’erne og 70’erne bygger min performancevideo *rock piece (ahuriri edition)* på et simpelt partitur: ‘Føl verdens tyngde; befri dig selv’. I videoen aktiveres denne instruktion gennem min egen krop og en masse sten. Den første del af partituret kredser om navngivning og det at mærke sine byrder. De tunge sten, der hober sig op på din krop, giver dig nye muligheder. Brug stenenes tyngde til at give det uhåndgribelige fast form. Træk vejret dybt ind og ud under vægten af stenene. Navngiv dén tyngde. Mit åndedræt afslører presset på min krop. Mærk efter og føl det selv. Jeg nægter at lade presset holde mig nede. Når jeg rejser mig op, falder de tunge sten til side og glider væk. Det kræver en både fysisk og mental anstrengelse at bryde fri fra stenenes pres, men idet de falder til siden, føles min krop let, og jeg er fri. Men stenene glider tilbage oven på mig, og jeg ligger begravet igen. Jeg må se i øjnene, at jeg er fanget i en cyklus.’ Asinnajaq

“Influenced by the Fluxus movement of the 1960’s and 70’s, my performance video *rock piece (ahuriri edition)* is based on a simple score: “Feel the weight of the world; free yourself.” In the video the score is activated with my body and many rocks. The first part of the score is centered around naming and feeling burdens. The weight of the stones as they pile on your body are an opportunity. Make that which is intangible solid by the weight of the rocks. Breathe deeply in and out from under the weight of the rocks. Name the weight. Through breath the compression of my body is revealed. Let

NEW RED ORDER PRESENTS: ONE IF BY LAND, TWO IF BY SEA

HVORDAN ENDTE VI HER?

Sandheden er – selv om kun få af os har lyst til at se det i øjnene – at det er de oprindelige folkeslags erkendelser, der kan frelse os fra verdens ende. Nu, hvor vi alle kan forestille os en post-apokalyptisk fremtid tydeligere end nogen sinde, er vi begyndt at tænke over spørgsmål som ‘hvordan endte vi egentlig her, og hvilke veje ligger nu åbne for os?’

New Red Order (NRO) blev indbudt til at skabe en udstilling, der vil lægge op til diskussion og sætte spørgsmålstegn ved disse spørgsmål. Vi ser situationen lige i øjnene med et smil... måske endda med et glimt i øjet ... for at vi sammen kan forestille os en bedre fremtid allerede i dag!!

TANKER OM RÅDDET

Perspektiver fra begge sider af Atlanterhavet på, hvad det vil sige at tilhøre et oprindeligt folkeslag i dag belyser, problematiserer og afsøger såvel sammenfald som forskelle mellem den europæiske og nordamerikanske kolonihistorie.

Vi har set på Danmarks 300 år lange og igangværende koloniprojekt og i håbet om at overføre NRO’s praksis, der er forankret i at underminere nybygger-kolonialismen, sådan som den udmønter sig i det såkaldte Nordamerika, har vi aktivt undersøgt nutidige spor af den skandinaviske kolonisering i Kalaallit Nunaat og af koloniseringen i Sápmi.

Selvom vores seneste research har fokuseret på ‘Norden’, har vi kurateret denne udstilling, så den anlægger et ‘internationalistisk’ perspektiv på oprindelige folks problemstillinger og interesser for derved både at fejre og problematisere ligheder og forskelle. Vi har inviteret kunstnere fra oprindelige folkeslag såvel som “ikke-indfødte” kunstnere fra hele verden til at deltage i udstillingen. Samtidig har vi vendt blikket mod andre former for visuel kultur, der eksemplificerer, hylder og problematiserer vor tids oprindelige befolkninger, deres globale tilstedeværelse og deres fremtid.

ET INTERNATIONALISTISK PERSPEKTIV PÅ OPRINDELIGE FOLK

Ved at sætte spørgsmålstegn ved hvordan begrebet ‘internationalisme’ angår oprindelige folkeslag og deres problemstillinger i dag har vi udviklet en proces, der er baseret på forskellige oprindelige folks måder at indsamle information på. Her belyses et problem fra flere vinkler, før man danner sig en tese eller et argument eller træffer en beslutning.

Med denne tilgang har vi kunnet skabe overraskende alliancer og konstellationer – sammenstillinger af forskellige ruter og de dermed forbundne rutiner.

New Red Order Presents: *One if by Land, Two if by Sea* bryder med gængse tidsmæssige og geografiske rammer, samtidig med at den forholder sig direkte og nuanceret til et specifikt sted. Udstillingens titel er en dobbelttydig fordrejning af en linje fra den amerikanske forfatter Henry Wadsworth Longfellow's digt *Paul Revere's Ride* fra 1860. Longfellow, der også skrev langdigtet *The Song of Hiawatha* i 1855, beretter om Paul Reveres heroiske rejse for at advare de oprørske kolonister om, at det tyranniske britiske imperium var på vej for at dæmpe urolighederne. Hermed begyndte den amerikanske revolution – eller, som folk fra Storbritannien kalder begivenhederne i 1776, 'den amerikanske uafhængighedskrig'. Paul Reveres historiske ridt, der med Longfellow's digt blev en del af den litterære kanon, blev sat i gang af et hemmeligt advarselssignal fra en lanterne: hvis den blinkede én gang, kom briterne over land; to blink betød, at de kom til søs. Revere tog afsted på hesteryg fra Boston til Concord og advarede undervejs de amerikanske patrioter om de britiske troppers forestående ankomst.

Uddrag fra *Paul Revere's Ride* af Henry Wadsworth Longfellow:

He said to his friend, 'If the British march
By land or sea from the town to-night,
Hang a lantern aloft in the belfry-arch
Of the North-Church-tower, as a signal-light,—
One if by land, and two if by sea;
And I on the opposite shore will be,
Ready to ride and spread the alarm
Through every Middlesex village and farm,
For the country-folk to be up and to arm.'

Da dette stykke pro-amerikansk poesi blev udgivet hundrede år efter Paul Revere foretog sin historiske ridetur, skulle det understøtte bevægelsen mod slaveriet i lyset af den forestående amerikanske borgerkrig i 1860'erne. I vores sammenhæng kan vi bruge det til at pege på forskellige dekoloniale taktikker, advarsler og handlinger, der går på tværs af de mange steder, der er blevet berørt af kolonialisering. Denne helt bevidste fejltolkning og nytilegnelse af Longfellow's digt har til hensigt at sætte gang i en transatlantisk tænkning, der peger hen imod nye sammenhænge og realiteter for den såkaldt 'Gamle Verden'.

Udstillingen viser værker af et internationalt udvalg af yngre og etablerede kunstnere fra hele verden, fra Sápmi over Kalaallit Nunaat til Hawaii. Sammen byder de på en perlerække af tankevækkende tilgange til mulige fremtider for oprindelige folk. Vi søger i fællesskab at udtænke helt nye, rummelige og nyskabende begreber og rammer for at kunne udfolde, omarrangere og endog parodiere de mange selvmodsigelser, fejltrin og traumer, der har karakteriseret koloniprojektets historie lige siden 1492 og a priori.

Denne udstilling er ikke udtømmende eller endelig – den er kun toppen af et smeltende isbjerg ...

NEW RED ORDER PRESENTS: ONE IF BY LAND, TWO IF BY SEA

HOW DID WE GET HERE?

The truth is – and few of us care to admit it – Indigenous epistemologies will save us from the end of our future. Looking towards the greatest post-apocalyptic parafiction of all time has catalyzed us all to reflect on 'how did we get here, and where can we go?'

An invitation was extended to New Red Order (NRO) to host a discursive exhibition to attempt to question those questions. Looking it straight in the eye with a smile... maybe even a wink ... in order to imagine a better tomorrow today!!

REFLECTING ON THE ROT

Transatlantic perspectives, on what it means to be Native or Indigenous, elucidates, complicates, and interrogates points of convergence and divergence in European and North American histories of colonization.

Reflecting on Denmark's 300 year plus and ongoing colonial project and in the hopes of translating NRO's practice rooted in undermining settler colonialism as it exists in so-called North America, we're actively aiming to address the continued legacy of Scandinavian colonization in Kalaallit Nunaat, as well as the colonization of Sápmi.

Although our recent research has been focused on 'the North' we curate this exhibition to take an Internationalist perspective on Indigeneity in order to celebrate and complicate similarities and differences. We invited Indigenous and non-Indigenous artists from across the world to participate in the exhibition. Simultaneously, we've also looked towards modes of visual culture that exemplify, celebrate and complicate a contemporary global Indigenous presence and future.

AN INTERNATIONALIST INDIGENIOUS PERSPECTIVE

Questioning what 'Internationalism' means in the context of Indigeneity has led us to a process founded in Indigenous ways of gathering information, illuminating an issue from multiple angles before forming a thesis or argument or making a decision.

This has driven us to forge unlikely alliances and constellations – different flight paths, each with the interconnectedness of routine that comes with going the course.

New Red Order Presents: One if by Land, Two if by Sea seeks to bend and break temporal and geographical conditions, all while maintaining a nuanced specificity to place.

The title of the exhibition derives from a double entendratric détournement of American writer Henry Wordsworth Longfellow's 1860 poem *Paul Revere's Ride*. Longfellow, also the scribe of the 1855 epic poem *The Song of Hiawatha*, writes about Paul Revere's heroic journey to warn the revolting colonists that the tyrannical British Empire was arriving to quell unrest and begin the American Revolution – or as people from the UK refer to the events in 1776, the 'American War of Independence.' Paul Revere's historic ride, canonized in Longfellow's poem, was catalyzed by a secret signal from a lantern, a warning that if the lantern flashed once, then the Brits were coming by land, and if twice by sea. Revere set off on horseback from Boston to Concord, warning patriots along the way of the approach of the colonial Brits.

Excerpt of *Paul Revere's Ride* by Henry Wadsworth Longfellow:

**He said to his friend, "If the British march
By land or sea from the town to-night,
Hang a lantern aloft in the belfry-arch
Of the North-Church-tower, as a signal-light,—
One if by land, and two if by sea;
And I on the opposite shore will be,
Ready to ride and spread the alarm
Through every Middlesex village and farm,
For the country-folk to be up and to arm."**

This excerpted export of pro-American 18th century poetry, when it was published, was meant to galvanize an abolitionist movement in the face of the oncoming US Civil War in the 1860s, a hundred years after Paul Revere's historic ride. This export can also be misappropriated, for our context, to reveal a signaling of decolonial tactics, warnings, and actions across many colonial geographies. This wilful misappropriation of Longfellow's poem can signal and spark transatlantic thinking toward new 'Old World' contexts and realities.

The exhibition features the work of an international group of emerging and established artists from all over the world, from Sápmi to Kalaallit Nunaat to Hawai'i. In concert, these contributors point towards a cornucopia of mind-bending approaches towards imagining Indigenous futures. We collectively seek to devise dexterous and unlikely conceptual frameworks to unpack, rearrange, and even parody the contradictions, missteps, and trauma which characterizes the history of the colonial project since 1492 and a priori.

This exhibition isn't exhaustive or definitive – it's just the tip of the melting iceberg...

yourself feel it. I refuse to let the weight keep me down. As I rise from underneath the weight of the stones they fall and slide away. It takes effort from the body and mind to be out from under the pressure of the stones, but as they fall, my body feels light and I am free. However, the stones slide back on top of me and I find myself buried again. I must accept that I'm in a cycle." Asinnajaq

9. Hanan Benammar & Uyarakq

Hanan Benammar og Uyarakq's installation peger tilbage på deres omfattende performanceværk *This Is Our Body*, der i 2021 blev opført i Harstad, missionæren Hans Egedes fødested, som en markering af 300 års kolonisering af Kalaallit Nunaat. Deres performance var et større samarbejde, en blanding af teater, koncert, messe og ritual. Den omfattede blandt andet et optog, hvor det lokale kor var iført variationer af præstekraver og bar på Hans Egedes hoved og lemmer udført i brød. Kropsdelene var baseret på byens statue af Egede. En anden version står foran Frederiks Kirke, ikke langt fra Kunsthall Charlottenborg, og en kopi af denne statue står stadig i Nuuk. Installationen viser 3D-scanninger af brødsulpturerne, et udvalg af præstekraverne, en collage baseret på af Aron of Kangeq's illustrationer og et lydværk, der består af vindstøj og radiosamtaler mellem søfolk på havet i Arktis ved kysten af Kalaallit Nunaat. Alt dette materiale vil blive brugt i fremtidige performanceværker.

Hanan Benammar and Uyarakq's installation relates to their large-scale performance from 2021 in Harstad, birthplace of the missionary Hans Egede, marking 300 years of colonisation of Kalaallit Nunaat. Entitled *This Is Our Body*, the performance was a collaborative effort, a mixture of theatre, concert, mass and ritual, and included a procession with the local choir wearing redesigned ruffs

and carrying the head and limbs of Hans Egede's body taken from moulds of the local monument to Egede, cast into bread. A copy of the statue of Hans Egede in front of Frederik's Church, not far from Kunsthall Charlottenborg, remains in Nuuk. The installation features 3D scans of the bread sculptures, a selection of the ruffs, a collage based on Aron of Kangeq's illustrations, and a sound piece consisting of drone wind ambience and radio conversations between sailors at sea in the Arctic by the coast of Kalaallit Nunaat, all materials for future performances.

10. Minik Bidstrup

Den 3. juli 2021 var det 300 år siden at Hans Egede ankom til Nuup Kangerlua i Grønland, hvor han egentlig var rejst til for at omvende de tidligere ankomne skandinaver fra katolicismen til protestantismen. Han fandt imidlertid ingen spor af skandinaver, så med tilladelse fra den danske konge ændrede Egede sin mission; han begyndte at omvende inuitterne til den kristne tro og påbegyndte koloniseringen af Grønland. Diptykonet sammenstiller et arkivbillede taget af John Møller – den første grønlander, der arbejdede som fotograf, og som var aktiv fra begyndelsen af 1890'erne til midten af 1920'erne – med et billede taget af hans landsmand Minik Bidstrup. Værket er således en fotografisk dialog, der går på tværs af to århundreder – en dialog om uafhængighed og hvordan man kan forhandle med kolonialismen og dens eftervirkninger.

3 July 2021 marked the 300th anniversary of Hans Egede's arrival to Nuup Kangerlua in Greenland, with the mission to convert Norse settlers from Catholicism to Protestantism. However, he found no trace of the Norse and with permission from the Danish Crown, Egede shifted his mission toward converting the Inuit to the Christian faith and began the colonization of Greenland. The diptych juxtaposes an archival image by John Møller, the first

Greenlander to work as a photographer, who was active from the early 1890s through the mid 1920s, and an image made by his fellow countryman Minik Bidstrup. The work is a photographic dialogue across centuries around independence and how to go about negotiating colonialism and its long-term effects.

11. Sean Connelly

Sean Connellys animationsvideo *O'ahu, A Giant Military Base* kortlægger den amerikanske militarisering af hans egen hjemstavn, den hawaiianske ø O'ahu, helt fra 1898 til 2020. Honolulu, der ligger på vulkanøen O'ahu, er ikke bare en hovedstad, men et utopisk fort hvorfra den amerikanske Indo-Pacific Command kontrollerer militære operationer, der dækker 52 procent af jordens overflade. Den langvarige amerikanske militære tilstedeværelse og de deraf følgende infrastrukturprojekter har skadet både Hawaiis miljø, kultur og fødevarerikkerhed. Selv i vor tid trænger der flybrændstof fra den amerikanske flåde ned i O'ahus grundvandsmagasiner. Til tonerne af den hawaiianske musiker Israel 'IZ' Kamakawiwo'oles klassiske cover af 'Over the Rainbow' viser Sean Connelly os en foruroligende virkelighed, her tilsat en god portion tegneserieagtig absurditet.

Sean Connelly's animated video *O'ahu, A Giant Military Base*, is a cumulative mapping of the U.S. Militarization of his native Hawaiian Island of O'ahu from 1898-2020. Encompassing the volcanic island of O'ahu, Honolulu is not just a capital city, but a utopian fort, where the US Indo-Pacific Command controls military operations for 52 percent of Earth's surface. The long history of US military imposition through infrastructure projects has damaged Hawai'i's environment, culture, and food security. Today, the US Navy leaks jet fuel into O'ahu freshwater aquifer. To the tune of Hawaiian musician Israel "IZ" Kamakawiwo'ole's classic

cover of "Over the Rainbow" Sean Connelly presents a disturbing reality with a dose of cartoonish absurdity.

12. Laura Ortman

Laura Ortman (White Mountain Apache) formgiver lyd. Hun er kendt for sine optrædener og kompositioner, hvor hun gør brug af både elektrisk violin, effektpedaler, klaver, en Apache-violin lavet af agavestilke, sin egen stemme og feltoptagelser. Nummeret *My Soul Remainer* er fra albummet af samme navn fra 2017. Videoen, der blev vist på Whitney Biennalen i 2019, befinder sig i krydsfeltet mellem musikvideo, performance og videokunst. Den blev skabt som et *con amore* projekt af Ortman og et team, der alle tilhører Navajo-folket: instruktør Nanobah Becker, filmfotograf Blackhorse Lowe, gaffer Autumn Chacon og koreograf Jock Soto. Videoen er filmet i ørkenen tæt på, hvor de alle kommer fra, og værket viser og forstærker mange spændinger på mange niveauer. Her mødes dans, musik og stærkt stiliserede kulturelle former med naturen, og derved afdækkes flere betydningslag i Ortmans både indadskuede, rå og intense musik.

Laura Ortman (White Mountain Apache) sculpts sound. She is well known for her performances and compositions with amplified violin, effects pedals, piano, Apache violin made of agave stalk, her voice, and field recordings. The track *My Soul Remainer* is from her eponymously named 2017 album. The video, shown at the 2019 Whitney Biennial, hovers between music video, filmed performance, and video art, created as a labour of love by Ortman and an all-Navajo team, with director Nanobah Becker, in collaboration with cinematographer Blackhorse Lowe, gaffer Autumn Chacon, and choreographed by Jock Soto. Filmed in the desert, near where they are all from, the video amplifies tensions across many levels at once: dance, music, and

highly stylized cultural forms and nature, bringing out multiple layers of meaning with the introspective and visceral intensity of Ortman's music.

13. Tanya Tagaq

Inuit-musikeren, forfatteren og maleren Tanya Tagaq skaber kunst, der er tæt forbundet til hendes oprindelse i Nunavut, Canadas nordligste territorium. Inuitkulturen og hendes hjemlands natur- og samfundsforhold har været med til at forme hendes karakteristiske strubebesang og musikstil, og har samtidig fremmet en aktivistisk understrøm i hendes værker. Hun bruger sit udgangspunkt til at rokke ved selve Canadas fundament. Hendes nye album *Tongues* (2022) genbruger mange tekster fra hendes selvbiografiske roman *Split Tooth* fra 2018, der skildrer livet blandt de oprindelige folk i de nordlige regioner. Titelummeret beskriver kampen mod at få taget sit sprog fra sig. 'Du må ikke få min tunge,' gentager hun igen og igen og understreger dermed, hvordan de oprindelige folk stadig insisterer på at blive hørt på trods af alle de mange forsøg på at gøre dem tavse. 'Jeg vil ikke have din skam,' fortsætter hun, 'den tilhører ikke mig.'

The art of Inuk musician, author and painter Tanya Tagaq is inseparable from her origins in Nunavut, Canada's northernmost territory. Inuit culture and natural and social realities of her homeland have shaped her distinct throat singing and musical style, and also stirred an activist undercurrent in her works. She uses her place to challenge Canada's very foundation. The new album *Tongues* (2022) borrows many lyrics from her 2018 novel-memoir *Split Tooth* which portrays Indigenous life in the North. The title track resists the loss of language. "You can't have my tongue," she repeats again and again, emphasizing the resilience of Indigenous voices despite everyone that has attempted to silence them. "I don't

want your shame," she continues, "It doesn't belong to me."

14. Tarrak

Den grønlandske rapper Tarraks socialkritiske tekster handler om kolonialisme, de deraf følgende sociale problemer og forholdet mellem danskere og grønlandere. Gennembrudssangen *Tupilak* fra hans første album *Fxgxs* (2016), der var produceret af Uyarakq, skabte enorm debat i Grønland om den obligatoriske brug af dansk som sprog i uddannelsessystemet. I den ældre grønlandske inuitkultur var en tupilak en lille figur, som shamanerne kunne fremstille i hemmelighed og sende efter deres fjender for at få hævn. I sangen kalder Tarrak danskerne for tupilakker og peger på de fordomme og skyklapper, der negligerer og nedgør grønlandske problemstillinger. 'Er vi stadig et koloniseret folk?' Tarrak optræder foran statuen af Hans Egede, der gjorde det grønlandske folk kristent i den danske konges navn, og kommer med et opråb til sine landsmænd: 'Vågn op, svar igen, vær vred, vær dig selv, gør dig uafhængig'.

Greenlandic rapper Tarrak's critical lyrics deal with colonialism, resultant social problems, and the relationship between Danes and Greenlanders. The breakthrough song *Tupilak*, from his first album *Fxgxs* (2016), with music produced by Uyarakq, created a huge debate in Greenland about the enforced use of the Danish language within the educational system. A tupilak, in earlier Greenlandic Inuit culture, was a small figure made in secret by a shaman and sent after enemies to get revenge. In the song, Tarrak calls Danes "nothing but a tupilak," pointing to the blind, prejudiced perception that aims to minimize Greenlandic concerns. "Are we still a colonized people?" Performing in front of the statue of missionary Hans Egede who christened the Greenlandic people in the name of the Danish King, Tarrak then opens the address and the

potential to his fellow countrymen: “Wake Up, Talk Back, Be Mad, Make Yourself, Be Independent.

15. Julie Edel Hardenberg

“Som tidligere koloni af Danmark, er det svært at forsone sig med sin egen historie, for status quo er, at man som kalaaleq, stadig er som sort i et hvidt system. For at lykkes i det, skal man tænke som en dansker, tale som en dansker, lyde som en dansker, agere som en dansker og ikke mindst, tale godt om danskere. Vi skal udvise taknemlighed for at staten Danmark ikke solgte os til USA. Vi skal vise os, som det gode eksempel på, hvor heldige vi Inuit Kalaallit er, for at Grønland blev koloniseret af Danmark og ikke af andre. Gå stille med kritik og snak om selvstændighed, for man er vel dansk statsborger – tilhørende verdens lykkeligste folk.” Udsnit fra teksten *Sort på hvidt* af Julie Edel Hardenberg.

‘Coming from a former colony of Denmark, reconciling with your own history can be difficult because the status quo is that as a Kalaaleq, you are still black in a white system. To successfully navigate that system, you must think like a Dane, speak like a Dane, sound like a Dane, act like a Dane and not least, speak well of Danes. We must show gratitude that the Danish nation did not sell us to the United States. We must present ourselves as good examples of how lucky we Inuit Kalaallit are, lucky that Greenland was colonised by Denmark and not by others. We must hush up all criticism and all talk of independence – after all, we are citizens of Denmark, which means we belong to the happiest people in the world.’ Excerpt from the text *Black on White* by Julie Edel Hardenberg.

16. Uvagut TV

Uvagut TV (‘vores TV’), der blev lanceret i januar 2021 af Nunavut Independent Television (NITV), er Canadas første tv-kanal, der udelukkende viser

programmer på inuitsprog. Kanalen sender en række inuitproducerede programmer, herunder børne-tv, film, dokumentarfilm og kultur- og aktualitetsprogrammer, herunder livedækning af vigtige offentlige begivenheder. Hermed spiller kanalen en afgørende rolle i indsatsen for at bevare, fremme og revitalisere inuiternes kultur og sprog. Udstillingen præsenterer Uvagut TV’s live-stream, der vises døgnet rundt og når ud til de inuitiske folkeslag, hele Canada såvel som et globalt publikum. Det streamede indhold kan tilgås via www.uvagut.tv.

Uvagut TV (“our TV”) was launched in January 2021 by Nunavut Independent Television (NITV) as Canada’s first ever television channel devoted exclusively to Inuit language programming. The channel broadcasts a variety of Inuit produced programmes including children’s shows, movies, documentaries, and cultural and current affairs programming including live coverage of important civic events, playing a vital role in preserving, promoting and revitalizing Inuit culture and language. This exhibition presents the live 24/7 online stream of Uvagut TV which reaches Inuit, Canadian and global audiences and can be accessed at www.uvagut.tv

17. Carola Grahn

I sin praksis anlægger den sydsamiske kunstner Carola Grahn en legende tilgang, hvor hun både bruger sort humor, bevidst undgår nostalgi og vender alle romantiserende forestillinger på hovedet. Hun får os derved til at sætte spørgsmålstejn ved vores forståelse af rødder og kollektiv identitet, hvordan vi definerer os selv i forhold til andre, og vores normer vedrørende klasse, køn og etnicitet. Hvilke kulturer er dømt til at være fanget og frosset fast i fortiden, når de anskues gennem kolonihistoriens blik? Hvorfor er visse kulturelle identiteter blevet varegjort som souvenirs i

museumsbutikker? Værket *Ice Ice Baby* består af en fryseboks beklædt med fotostater i vinyl og fyldt med vaniljeisvafler, der alle har Carola Grahn portræt på indpakningspapiret. På fryseren og væggen bag den ses fotografier af hendes barndomshjem og -gade i Jokkmok om vinteren. Ved siden af tilbyder *Sami Rage Pill Cabinet (Keanu)* en mulig lindrende løsning på en internaliseret tilstand af vrede og utilfredshed over de uretfærdigheder, som koloniseringen har skabt og stadig skaber i dag.

Carola Grahn, an artist of South Sámi descent, through her practice with playfulness, dark humour, avoidance of nostalgia, and the inversion of romantic gazes, pushes us to question our understanding of roots and collective identity, our definitions of ourselves in relation to others, and our norms regarding class, gender, and ethnicity. Which cultures are ordained to remain frozen in the past when seen from within colonial history? Why are certain cultural identities consumed as commodities, as souvenirs at museum shops? *Ice Ice Baby*, employs a vinyl photo covered freezer box filled with vanilla ice-cream cones portraying Carola Grahn on the wrapper. On the freezer and wallpaper backdrop are photos of her childhood home and street in Jokkmok during the winter. Adjacently, *Sami Rage Pill Cabinet (Keanu)* offers an ameliorative solution to an interiorized agitated dissatisfaction with current continual colonial inequities.

18. Carola Grahn & New Red Order

Potlatch (2022) er skabt af New Red Order i samarbejde med Carola Grahn. Værket leger med museumsbutikken som format og udforsker samtidig en række temaer: det glubske, kapitalistisk styrede forbrug af oprindelige folks kultur; hvordan denne arv både udnyttes og lever videre gennem deltagelse i turismeøkonomier;

muligheder for gensidig omfordeling af rigdom samt den udbredte forventning om, at enhver institution med respekt for sig selv skal legitimere sin egen eksistens med endeløse strømme af billigt stads, der med usvigelig sikkerhed lander på lossepladsen. Værket lægger sig i forlængelse af New Red Orders tradition for skamløst at fremme de oprindelige folks frie fremtid med alle midler, lige fra direkte handling til bestikelse: her udstyres potentielle allierede med gratis T-shirts, kuglepenne og vandflasker.

Playing with the format of the museum gift shop, the voracious capitalist consumption of Indigenous culture, legacies of survivance through participation in tourism economies, reciprocal redistribution of wealth, and the expectation of any self-respecting institution to legitimize its existence through the creation of endless cheap swag destined for landfills, *Potlatch* (2022), a collaboration with Carola Grahn, continues New Red Order’s tradition of shamelessly promoting Indigenous futures by any means necessary, from direct action to bribery, potential accomplices are outfitted with free t-shirts, pens, and water bottles.

19. New Red Order

Alt efter de besøgendes valg af rute begynder eller slutter udstillingen med New Red Orders farverige rekrutteringsområde. Her kombineres taktikker, der er hentet fra både virksomhedskommunikation, museologiske præsentationsformer og smarte markedsføringskampagner i en foruroligende installation, der udgør en skæv vinkel på ønsket om at tilhøre eller knytte an til et oprindeligt folk og det overgreb, som kulturel appropriation kan udgøre. Introduktionsvideoen *Never Settle* præsenteres af skuespilleren Jim Fletcher, der med missionerende ildhu ønsker, at også du skal være en del af denne bevægelse – en bevægelse, hvor

bosættere kan sone deres skyldfølelse over koloniseringens konsekvenser ved at samarbejde med oprindelige folk i form af repatriering og initiativer, der giver landet tilbage til dem. Med skuespilleren som stedfortræder taler New Red Order ind i de begrænsninger, der stadig gælder for velmenende holdninger på et tidspunkt, hvor de oprindelige folk stadig er genstand for store uretfærdigheder og hvor der stadig findes så megen historie, der endnu ikke er blevet fortalt.

Depending on the route chosen by the visitors, the exhibition begins or ends with New Red Order's colourful recruitment area. Combining tactics of corporate address, museological display, and slick marketing campaign tactics, their unsettling installation is a wry take on the desire for Indigeneity and the violence of cultural appropriation. The introductory video *Never Settle* is narrated by actor Jim Fletcher. With the earnestness of a born again believer, he wants you to be part of this movement, one where settlers can alleviate their colonial guilt by collaborating with Indigenous people through repatriation and land back initiatives. Using the actor as a proxy, New Red Order speaks back to the limits of well-intentioned liberalism at a time when there is still so much inequity within Native communities and so much history left unsaid.

Kolofon / Colophon

New Red Order Presents: One if by Land, Two if by Sea

Kunsthall Charlottenborg
23 Mar - 07 Aug 2022

Tekst / text: Henriette Bretton-Meyer, New Red Order
Oversættelse / translation: René Lauritsen
Design: Andreas Peitersen

New Red Order Presents: One if by Land, Two if by Sea er kurateret af New Red Order i dialog med Irene Campolmi og Henriette Bretton-Meyer.

New Red Order Presents: One if by Land, Two if by Sea is curated by New Red Order in conversation with Irene Campolmi and Henriette Bretton-Meyer.

Udstillingen er skabt i samarbejde med CPH:DOX og støttet af Art Hub Copenhagen Augustinus Fonden Det Obelske Familiefond Office for Contemporary Art Norway Knud Højgaard's Fond Statens Kunstfond William Demant Fonden

The exhibition is realised in collaboration with CPH:DOX and supported by Art Hub Copenhagen The Augustinus Foundation The Obel Family Foundation Office for Contemporary Art Norway The Knud Højgaard Foundation The Danish Arts Foundation The William Demant Foundation

Kunsthall Charlottenborg, Kongens Nytorv 1, 1051 København K
kunsthallcharlottenborg.dk

Event

25. marts 2022 kl. 21.30:

TED Talks on Acid

TED Talks on Acid er en nytænkende form for live-begivenhed, der bevæger sig i krydsfeltet mellem offentlig forsamling, akademisk symposium, musik- og filmfestival og artist talks. Her optræder kunstnere og aktivister i en skøn blanding med akademikere og musikere for tilsammen at skabe et diskursivt og forhåbentlig hallucinatorisk trip, der vil stille spørgsmålstejn ved arven fra dansk kolonialisme i alle dens former. Blandt bidragsyderne er Sean Connelly, Mathias Danbolt, Katrine Dirckinck-Holmfeld, Asmund Havsteen-Mikkelsen, Marie Kølbæk Iversen, Lars Jensen, Lars Bang Larsen, Virgil B/G Taylor, Uyarakq. Mathias Kryger og Irene Campolmi er aftenens værter og eventen finder sted i CPH:DOX Social Cinema på Kunsthøll Charlottenborg.

25 March 2022 at 21.30:

TED Talks on Acid

TED Talks on Acid is an innovative live event format that weaves between public assembly, academic symposium, music and film festival and artist talks. Artists and activists share the line-up with academics and musicians in order to present a discursive and hopefully hallucinatory trip to questioning the ongoing legacy of Danish colonialism in all of its forms. Contributors include Sean Connelly, Mathias Danbolt, Katrine Dirckinck-Holmfeld, Asmund Havsteen-Mikkelsen, Marie Kølbæk Iversen, Lars Jensen, Lars Bang Larsen, Virgil B/G Taylor, Uyarakq. The event is hosted by Mathias Kryger and Irene Campolmi and will take place in the CPH:DOX Social Cinema at Kunsthøll Charlottenborg.

Film

6. april – 15. maj 2022:

The Informants

The Informants er et filmprogram kurateret af New Red Order. For oprindelige folk er kameraet et farligt våben, et våben, der er blevet brugt mod dem lige siden kameraets opfindelse. Antropologien har været besat af at tage og bevare billeder af kulturer, der af antropologien selv er blevet betegnet som "på vej til at forsvinde" – dels gennem etnografiske film og dels ved at opbygge arkiver fyldt med kasser med historiske genstande fra disse kulturer – og har længe været et værktøj, der er blevet brugt til at kolonisere og undertrykke oprindelige folk. De værker, der er udvalgt til filmprogrammet *The Informants* udforsker hvad der kan ske, når oprindelige folk tager kameraet til sig og bruger det på deres egen måde.

6 April – 15 May 2022:

The Informants

The Informants is a film programme curated by New Red Order. For Indigenous peoples, the camera is a dangerous weapon, one that has been wielded against them since the device's inception. Anthropology's obsession with preserving images of so-called vanishing cultures, through ethnographic films or, relatedly, archives filled with boxes of ancestral remains, has long been a tool used to colonize and oppress Indigenous peoples. In the works assembled for the film programme *The Informants*, the power of Indigenous people claiming the camera for themselves is explored.